

پوشیده تاریخ آیت چالیس — نمبر تین

قانون یکشنبه و سفر نبوی: از پاتریوت اکت تا آزمون نهایی

Jeff Pippenger

2024-09-22

«به موجب فرمانی که در نقض شریعت خدا، بر تأسیس نهاد پاپی الزام می‌آورد، ملت ما خود را به کلی از پارسایی جدا خواهد ساخت. هنگامی که پروتستانیسم دست خود را از فراز این شکاف دراز کند تا دست قدرت روم را بفشارد، هنگامی که از فراز این مفاک دست دراز کند تا با روح‌باوری دست دهد، هنگامی که، تحت تأثیر این اتحاد سه‌گانه، کشور ما هر اصل قانون اساسی خود را به مثابه حکومتی پروتستان و جمهوری خواه مردود شمارد و برای اشاعه اکاذیب و اوهام پاپی تمهیداتی فراهم آورد، آنگاه خواهیم دانست که زمان کارکرد شگفت‌انگیز شیطان فرارسیده و پایان نزدیک است.»

«چنان‌که نزدیک شدن لشکرهای روم برای شاگردان نشانه‌ای از ویرانی قریب‌الوقوع اورشلیم بود، این ارتداد نیز می‌تواند برای ما نشانه‌ای باشد که حد بردباری خدا به پایان رسیده است، پیمانۀ شرارت قوم ما لبریز شده است، و فرشته رحمت در آستانه پرواز خویش است، تا هرگز بازنگردد. آنگاه قوم خدا در آن صحنه‌های مصیبت و تنگی فرو خواهند رفت که انبیا آن را زمان تنگی یعقوب وصف کرده‌اند. فریادهای وفاداران تحت آزار به آسمان برمی‌خیزد. و همان‌گونه که خون هابیل از زمین فریاد برمی‌آورد، صدهایی نیز از قبرهای شهیدان، از مدفن‌های دریا، از غارهای کوهستان، از سردابه‌های صومعه‌ها، به سوی خدا فریاد می‌زنند: "ای خداوند قدوس و حق، تا به کی دآوری نمی‌کنی و خون ما را از ساکنان زمین انتقام نمی‌گیری؟"»

«خداوند کار خویش را به انجام می‌رساند. تمامی آسمان در جنب‌وجوش است. داور تمام زمین به زودی برخواید خاست و اقتدار اهانت‌دیده خویش را اعاده خواهد کرد. نشان‌رهایی بر مردانی نهاده خواهد شد که احکام خدا را نگاه می‌دارند، به شریعت او حرمت می‌نهند، و از پذیرفتن نشان وحش یا تصویر او سر باز می‌زنند.»

خداوند آنچه را که در ایام آخر واقع خواهد شد آشکار ساخته است تا قوم او آماده باشند که در برابر توفان مخالفت و غضب ایستادگی کنند. کسانی که از رویدادهای پیش روی خود هشدار یافته‌اند، نباید در انتظار آرام توفان در حال آمدن بنشینند و خود را به این دلخوش دارند که خداوند در روز تنگی از وفاداران خویش محافظت خواهد کرد. ما باید همچون مردمانی باشیم که منتظر خداوند خویش‌اند؛ نه در انتظار بطالت‌آمیز، بلکه در کار جدی، با ایمانی استوار و تزلزل‌ناپذیر. اکنون زمانی نیست که بگذاریم ذهن‌های ما به امور کم‌اهمیت مشغول گردد. هنگامی که مردم در خواب‌اند، شیطان فعالانه اوضاع را چنان ترتیب می‌دهد که قوم خداوند از رحمت یا عدالت برخوردار نشوند. جنبش یکشنبه اکنون در تاریکی راه خود را می‌گشاید. رهبران، موضوع واقعی را پنهان می‌دارند، و بسیاری از آنان که به این جنبش می‌پیوندند، خود نیز نمی‌بینند که این جریان زیرین به کجا متمایل است. ادعاهای آن ملایم و در ظاهر مسیحی است، اما چون سخن بگوید، روح اژدها را آشکار خواهد ساخت. وظیفه ماست که هر آنچه در توان داریم انجام دهیم تا خطر تهدیدکننده را دفع کنیم. باید بکوشیم با قرار دادن خود در جایگاهی درست در برابر مردم، تعصب را خلع سلاح کنیم. باید مسئله حقیقی مورد نزاع را در برابر ایشان قرار دهیم و بدین‌سان مؤثرترین اعتراض را در برابر اقداماتی که آزادی وجدان را محدود می‌سازد، مطرح کنیم. باید کتاب مقدس را جست‌وجو کنیم و بتوانیم دلیل ایمان خود را بیان نماییم. نبی می‌گوید: «شریران شرارت خواهند ورزید، و هیچ‌یک از شریران نخواهند فهمید؛ اما حکیمان خواهند فهمید.» شهادت‌ها، جلد ۵، صص.

هرگاه «جنبش یکشنبه» «به سخن درآید، روح اژدها را آشکار خواهد ساخت.» این چهار بند نشان می‌دهد که در هنگام قانون یکشنبه، ایالات متحده «خود را به‌طور کامل از پارسایی جدا خواهد کرد.» در قانون یکشنبه، «زمان کار شگفت‌انگیز شیطان فرا رسیده است.» در قانون یکشنبه، اتحاد سه‌گانه تحقق می‌یابد. در قانون یکشنبه، ایالات متحده «هر اصل قانون اساسی خود را به‌عنوان حکومتی جمهوری‌خواه پروتستان انکار می‌کند»، و نیز «برای اشاعهٔ اکاذیب و اوهام پاپی تمهیداتی فراهم می‌آورد.» آن قانون یکشنبه «برای ما نشانه‌ای است که حدِّ بردباری خدا به آن رسیده است، که پیمانۀ شرارت ملت ما لبریز شده است، و اینکه فرشتهٔ رحمت در آستانهٔ پرواز خویش است تا هرگز بازنگردد.» این نشانه به‌وسیلهٔ هشدار که عیسی داد و مکروه ویرانی مذکور به زبان دانیال نبی را مشخص ساخت، به‌طور نمونه پیش‌نمایی شده بود. در همان‌جا است که دعایی که شهیدان مهر پنجم بر زبان می‌آورند، یعنی «ای خداوندِ قدوس و حق، تا به کی دآوری نمی‌کنی و خون ما را از ساکنان زمین انتقام نمی‌گیری؟» به انجام می‌رسد. همچنین در همان علامت راه است که باکره‌گان دانا و نادان، خصلت‌های خود را آشکار می‌سازند.

در قانون یکشنبه، ایالات متحده «هر اصل قانون اساسی خود را انکار می‌کند.» دورهٔ زمانی‌ای که طی آن این عمل به انجام رسید، با «قانون میهن‌دوستی» در سال ۲۰۰۱ آغاز شد. از سال ۲۰۰۱ تا قانون یکشنبه، نمایانگر روندی تدریجی در انکار قانون اساسی است. این روند تدریجی متناظر با آن خط نبوت است که در آن، تشکیل صورت وحش به انجام می‌رسد. خط صورت وحش ممکن است اندکی پیچیده‌تر به نظر برسد، اما این پیچیدگی ارزش فهمیدن دارد. آنچه خط صورت وحش را پیچیده می‌سازد این است که نمایانگر دو خط است.

برای وحش زمین، آن دو خط همان شاخ‌های جمهوری و پروتستانیسم‌اند. این دو شاخ در یک رابطهٔ کلیسا و دولت به هم می‌پیوندند و بدین‌سان تشکیل تصویر وحش را به انجام می‌رسانند. بنابراین، خط تشکیل تصویر وحش در درون آن یک خط، دو خط را دربر دارد، زیرا شاخ‌های جمهوری و پروتستان، در طول تاریخ، به‌طور موازی با یکدیگر امتداد می‌یابند؛ اما خطوط منفرد ایشان نیز هر یک شهادت نبوی خاص خود را برای ادا کردن دارند. یک خط نبوی، با دو موضوع موازی، از صرف نشانه‌گذاری علائم راه اعمال سیاسی‌ای که نمایانگر سخن گفتن مرتبط با قانون اساسی هستند، پیچیده‌تر است.

دو خط شاخ‌های جمهوری‌خواه و پروتستان با این واقعیت نبوی بیش از پیش پیچیده می‌شود که در درون شاخ جمهوری‌خواه، تاریخ کشمکش میان دموکرات‌های طرفدار برده‌داری و جمهوری‌خواهان ضد برده‌داری قرار دارد؛ و افزون بر این، در درون شاخ پروتستان نیز فرایندی پیوسته از آزمون وجود دارد که در تاریخ شاخ پروتستان، از باکره‌های دانا و باکره‌های نادان پیروی می‌کند. با این همه، بس مهم است که در این حقایق استقرار یابیم.

اس زمین کے حیوان کے دو سینگوں سے ممثل سلسلہ نسب کے اندر یہ متوازی تمثیل پائی جاتی ہے کہ یا تو مسیح کا کردار تشکیل پاتا ہے یا شیطان کا کردار؛ اور یہ اسی کے مساوی ہے کہ یا تو مسیح کی شبیہ قائم کی جاتی ہے یا حیوان کی شبیہ، کیونکہ اس سیاق میں "حیوان" خالق کے مقابل ایک مخلوق ہستی کی نمائندگی کرتا ہے۔ ان اوصاف کی تشکیل باطنی طور پر تمام انسانوں کے درمیان انجام پاتی ہے، کیونکہ جب مہلت آزمائش ختم ہو جاتی ہے تو صرف دو ہی جماعتیں باقی رہ جاتی ہیں۔ یہ تشکیل ظاہری طور پر بھی پائائی اقتدار اور اقوام متحده کے درمیان اتحاد کے ذریعے انجام پاتی ہے۔

پس، زمان آزمائش برای شکل‌گیری صورت وحش در سال ۲۰۰۱ آغاز شد و با قانون یکشنبه در ایالات متحده به پایان می‌رسد. در آن دورهٔ زمانی، تاریخ نبوی دو شاخ وحش زمین، مناقشه‌ای درونی و بیرونی را در درون شاخ‌های مربوطهٔ آن، خواه دینی باشد یا سیاسی، و نیز کشاکشی را میان خود آن

دو شاخ به تصویر می‌کشد.

قانون یکشنبه در ایالات متحده، نمایانگر آن هشدار گریختنی است که عیسی آن را «مکروه ویرانی» نامید. قانون یکشنبه در ایالات متحده، پایان دوره‌ای است که در سال ۲۰۰۱ آغاز شد. قانون پاتریوت همان «مکروه ویرانی» که دانیال نبی از آن سخن گفته است بود، و عیسی آن را به‌عنوان نشانه‌ای برای گریختن از هلاکتی در شرف وقوع معرفی کرد.

قانون «باتریوت» یشتمل علی النور النبوی لعام 1888، وعلی «مشروع قانون بلیر». ومن ثم فإن قانون «باتریوت» يتضمن نبویاً أيضاً التنميط الرمزي لقانون الأحد؛ ولذلك فإن الفترة التي تبدأ من عام 2001 تبدأ بقانون أحد كما تم تمثيله رمزياً في 1888—«مشروع قانون بلیر»، 2001—«قانون باتریوت»، وتنتهي بقانون الأحد.

هشدار خروج از شهرها در سال ۲۰۰۱، نمونه‌ای از هشدار بیرون آمدن از بابل در زمان قانون یکشنبه است. داوری‌ای که در زمان قانون یکشنبه بر ایالات متحده وارد می‌شود، نمونه‌ای از داوری‌ای است که هنگامی بر تمامی جهان وارد خواهد شد که میکائیل برخیزد و مهلت آزمایش بشر پایان پذیرد. امضای مسیح به‌عنوان آلفا و امگا، به‌طور مکرر در درون حقایقی که به‌وسیله لایحه بلیر در ۱۸۸۸ بازنمایی می‌شوند، و در هر آنچه ۱۸۸۸ نمایندگی می‌کند که در ۲۰۰۱ تکرار می‌شود، به تصویر کشیده شده است.

۲۰۰۱، که به‌واسطه ۱۸۸۸ به‌گونه‌ای نمادین پیش‌نموده شده بود، نه‌تنها علامت فرار را—چنان‌که در مکروه ویرانی نمود یافته است—نمایندگی می‌کند، بلکه همچنین به‌وسیله سال ۶۶ میلادی و محاصره سستیوس نیز بازنمایی شده بود. محاصره تیتوس در سال ۷۰ میلادی نمایانگر قانون یکشنبه در ایالات متحده است. قانون یکشنبه در ایالات متحده به‌وسیله سال ۳۲۱ و نخستین قانون یکشنبه کنستانتین بازنمایی می‌شود، و ۵۳۸ زمانی را نمایندگی می‌کند که آخرین ملت زمین تسلیم نشان وحش می‌گردد.

۲۰۰۱، ۱۸۸۸، سستیوس و سال ۶۶ میلادی است. قانون یکشنبه، تیتوس و سال‌های ۷۰ و ۳۲۱ است. ۲۰۰۱ همچنین تعمید عیسی و نزول او در مکاشفه باب دهم در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ است. همه این نمادها در شکل‌گیری خط قانون اساسی سهیم‌اند.

تاریخ نبوی ایالات متحده به‌موازات تاریخ آدونتیسم جریان دارد. در سال 1798، پاپیت زخم مهلک خود را دریافت کرد، و 1798 زمان آخر بود؛ هنگامی که آن بخش از نبوت‌های دانیال که به تاریخ فرشته اول و دوم مکاشفه چهارده مربوط می‌شد، گشوده گردید. در همان‌جا، در 1798، آغاز نبوی آدونتیسم مشخص می‌شود، و در 1798 آن وحش زمین با شاخ‌های بره‌مانند به ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس تبدیل شد.

1798 سے پہلے تین نبوتی نشان راہ موجود تھے جو زمین کے حیوان کی لکیر سے متعلق تھے، اور اس لیے ریاستہائے متحدہ کے کلام کرنے، اور ریاستہائے متحدہ کے آئین سے بھی متعلق تھے۔ یہ تین نشان راہ یہ تھے: اعلان آزادی، جو 1776 میں صادر ہوا؛ پھر 1789 میں آئین؛ اور پھر 1798 کے ایلین اور سیڈیشن ایکٹس۔

آن سه نشانه، خط نبوی قانون اساسی را مورد خطاب قرار می‌دهند و آغاز ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس را مشخص می‌سازند. قانون یکشنبه پایان سلطنت ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس است؛ و ازاین‌رو، به ضرورت نبوی، باید سه نشانه پیش از آن پایان وجود داشته باشد، چنان‌که به‌وسیله آن سه نشانه‌ای که پیش از آغاز قرار داشتند، تمثیل شده است.

در سال 2001، همزمان با سقوط برج‌ها، «قانون پاتریوت» به وسیله «لایحه بلر» سال 1888 ممثل می‌گردد، همراه با عصیان آشکار رهبری ادونتیسیم در کنفرانس عمومی مینی‌آپولیس. این عصیان، که فرشته‌ای به خواهر وایت گفت ممثل شورش قورح، داتان و ابیرام بر ضد موسی است، همچنین به وسیله تعمید مسیح در سال 27 میلادی، مهار اسلام در 11 اوت 1840، و اعلامیه استقلال در 1776 ممثل می‌گردد؛ و نیز به وسیله «مکروه ویرانی که دانیال نبی از آن خبر داد» به عنوان نشانه‌ای برای گریختن از غضب در شرف وقوع، آن گونه که به وسیله کستیوس و سال 66 میلادی represented می‌شود.

اگر هنوز بتوانید به یاد داشته باشید که خط نبوتی‌ای که اکنون در حال بررسی آن هستیم، خط قانون اساسی ایالات متحده است، همه خطوط نبوتی پیش‌گفته به موضوع نبوتی‌ای که توسط خط قانون اساسی نمایانده می‌شود یاری می‌رسانند و آن را تثبیت می‌کنند. با این حال، خطی که به نظر می‌رسد بیش از همه با سایر خطوط درهم‌تنیده باشد، خط تشکیل تصویر وحش است. تصویر وحش، تصویری از وحش پایی است، که به صورت وحشی به تصویر کشیده شده است که زنی بر آن سلطنت می‌کند؛ و این همان ترکیب کلیسا و دولت است، با این تفاوت که کلیسا بر این رابطه حاکم است. برای آن که ایالات متحده برای آن وحش تصویری بسازد، پروتستانیسم مرتد باید چنان بر حکومت تسلط یابد که حکومت قوانین دینی، و در نهایت قانون یکشنبه را، تصویب و اجرا کند.

همزمان با تکمیل فرایند شکل‌گیری تصویر وحش، قانون اساسی - که با اصلی بنیادین نگاشته شد که توماس جفرسون آن را «جدایی کلیسا و دولت» نامید - باید واژگون شود. هنگامی که شاخ پروتستان قدرت آن را می‌یابد که شاخ جمهوری خواه را هدایت کند تا الزامات دینی را به اجرا گذارد، قلب خود قانون اساسی از هم دریده می‌شود؛ از این رو، رابطه نبوی میان خط قانون اساسی و خط تصویر وحش پدیدار می‌گردد.

د هغه دورې پیل، په کومه کې چې د وحش ان‌خوړ جوړېږي، په ۲۰۰۱ کال کې د پی‌ت‌ریات اېکټ له تصویب سره وشو، او هغه د یکشنبې په قانون پای ته رسېږي، هغه مهال چې د وحش نښه نافذه کېږي. د هماغې دورې په ترڅ کې وروستی باران شیندل کېږي، څو وروستی باران هغه وخت اوږدېدل پیلوي چې د مکاشفې اتلسم قوي فرېن ته راکوزېږي او څو مکه د خپل جلال په رڼا روښانه کوي؛ او دا، د خوړ وایټ په وینا، هغه مهال واقع کېږي کله چې د نیویارک ښار سترې ودانۍ د څښتن په یوه لمس راپرځول شوې وي.

«باران آخر باید بر قوم خدا فرو ریزد. فرشته‌ای نیرومند باید از آسمان فرود آید، و تمامی زمین از جلال او منور گردد.» 21 Review and Herald، آوریل 1891.

دور آخری بارش کے چھڑکاؤ کا زمانہ اُس مدتِ وقت کی نمائندگی کرتا ہے جس میں ایڈونٹ ازم کی آخری نسل کے گېہوں اور گھنڈک کو چھانا اور پاک کیا جا رہا ہوتا ہے۔ یہ چھانا اور پاک کرنا اتوار کے قانون پر اختتام پذیر ہوتا ہے، اور دانا کنواریاں، جو اتوار کے قانون کے بحران کے پہنچنے پر تیل کی مالک ہوتی ہیں، مہر کی جاتی ہیں، اور پھر روح القدس کے پیمانہ انڈیلا جاتا ہے، یہاں تک کہ میکائیل کھڑا ہو جاتا ہے اور انسانی مہلت آزمائش بند ہو جاتی ہے۔

در جریان شکل‌گیری تصویر وحش در ایالات متحده، باران آخر در حال باریدن خفیف خواهد بود؛ و در جریان شکل‌گیری تصویر وحش در جهان، باران آخر بی‌حد و اندازه فرو ریخته خواهد شد.

در سال ۲۰۰۱، آزمون کلیسای لاودیکیه‌ای ادونتیسیت روز هفتم آغاز شد؛ چنان‌که به گونه‌ای نمادین در پروتستان‌های ۱۱ اوت ۱۸۴۰، و در اسرائیل باستان هنگامی که مسیح تعمید یافت، پیش‌نموده شده بود.

«زمان آزمایش درست بر ما فرارسیده است، زیرا فریاد بلند فرشته سوم هم‌اکنون در آشکار شدن عدالت مسیح، آن نجات‌دهنده آمرزنده گناه، آغاز شده است. این آغاز نور آن فرشته‌ای است که جلالش تمامی زمین را پر خواهد ساخت.» Selected Messages, book 1, 362.

فرآیند نهایی آزمون برای قوم عهد پیشین، از آن هنگام آغاز می‌شود که نور فرشته مکاشفه هجده شروع به ارائه پیام او می‌کند. پیام او همچنین در سه آیه نخست باب هجدهم مکاشفه نیز به تصویر کشیده شده است، و آن سه آیه، بنا بر گفته خواهر وایت، هنگامی تحقق یافت که ساختمان‌های عظیم شهر نیویورک فرو ریختند.

سپس فرایند آزمون آغاز شد، چنان‌که یوحنا در باب دهم مکاشفه آن را به تصویر می‌کشد. آزمون این بود که آیا کتاب کوچک را که در دست فرشته بود برمی‌گرفتید و سپس آن را می‌خوردید یا نه. در طی این دوره آزمون، هنگامی که باران آخر در حال باریدن است، تنها بر کسانی فرو می‌ریزد که برمی‌گزینند کتاب کوچک را برگیرند و آن را بخورند.

بسیاری تا حد زیادی در دریافت باران اول کوتاهی کرده‌اند. آنان همه برکاتی را که خدا بدین‌سان برای ایشان فراهم کرده است، به دست نیاورده‌اند. انتظار دارند که این کمبود به وسیله باران آخر جبران شود. هنگامی که غنی‌ترین فراوانی فیض عطا گردد، قصد دارند دل‌های خود را برای دریافت آن بکشایند. آنان مرتکب اشتباهی هولناک می‌شوند. کاری که خدا با بخشیدن نور و معرفت خویش در قلب انسان آغاز کرده است، باید پیوسته ادامه یابد. هر فرد باید ضرورت شخصی خود را دریابد. قلب باید از هر آلودگی تهی و برای سکونت روح پاک ساخته شود. شاگردان نخستین با اعتراف به گناه و ترک آن، با دعای جدی و وقف خویش به خدا، خود را برای ریزش روح‌القدس در روز پنتیکاست آماده ساختند. اکنون نیز همان کار، اما به درجه‌ای بیشتر، باید انجام شود. آن‌گاه عامل انسانی فقط می‌بایست برکت را بطلبد و منتظر خداوند بماند تا کاری را که درباره اوست کامل سازد. این خداست که کار را آغاز کرده است، و او کار خود را به پایان خواهد رساند و انسان را در عیسی مسیح کامل خواهد ساخت. اما نباید نسبت به فیضی که باران اول نمایانگر آن است، هیچ غفلتی روا شود. تنها کسانی که مطابق نوری که یافته‌اند زندگی می‌کنند، نور بیشتر را دریافت خواهند کرد. مگر آنکه ما روزانه در تجسم فضایل فعال مسیحی پیشرفت کنیم، ظهورات روح‌القدس را در باران آخر تشخیص نخواهیم داد. ممکن است آن بر دل‌های اطراف ما فرو ریزد، اما ما آن را نه تشخیص خواهیم داد و نه دریافت خواهیم کرد.» شهادت‌ها برای خادمان، ۵۰۶، ۵۰۷.

کسانی که پیام سال ۲۰۰۱ را خوردند، پیامی متناسب با آن دوره دریافت می‌کردند، اما می‌بایست آزموده شوند تا آشکار گردد که آیا حقیقتاً آن پیام را به‌گونه‌ای درونی ساخته‌اند که به تجربه‌ای مهیا برای مهر خدا تبدیل شده باشد یا نه. از این‌رو، در آن دوره، باران آخر به صورت پاشش نمایانده می‌شود، زیرا گندم و گراس هنوز با هم هستند. بنابراین، خواهر وایت می‌گوید: «ممکن است بر دل‌های اطراف ما در حال باریدن باشد، اما ما آن را تشخیص نخواهیم داد یا دریافت نخواهیم کرد.» هنگامی که داناان از جاهلان جدا شوند، آنگاه باران آخر بی‌پیمانه فرو ریخته می‌شود، همان‌گونه که در پنتیکاست بود، که نمونه‌ای از قانون یکشنبه است.

باز این مثل‌ها تعلیم می‌دهند که پس از داوری، دیگر فرصتی برای آزمون باقی نخواهد ماند. هنگامی که کار انجیل به کمال برسد، بی‌درنگ جدایی میان نیکان و بدان فرا می‌رسد، و سرنوشت هر یک از این دو گروه برای همیشه تثبیت می‌گردد.» مسیح در مثل‌ها، ۱۲۳.

دوران چهرکاو باران متأخر، اور اس کے بعد وہ زمانہ جب باران متأخرے پیمانہ انڈیلی جاتی ہے، دو ایسے ادوار کے طور پر بھی پیش کیے گئے ہیں جن میں خدا کے لوگوں پر عدالت پوری کی جاتی ہے۔ خدا کے لوگوں پر عدالت کا پہلا دور 11 ستمبر 2001 کو خدا کے گھر سے شروع ہوا، اور پھر اتوار کے قانون کے

وقت خدا کے دوسرے گلے کے لیے عدالت پوری کی جاتی ہے، جو ریاستہائے متحدہ میں اتوار کے قانون سے شروع ہونے والے تیسرے فرشتہ کی بلند پکار کو قبول کر رہے ہیں یا رد کر رہے ہیں، اور یہ اس وقت ختم ہوتی ہے جب میکائیل اٹھ کھڑا ہوتا ہے اور انسانی مہلت آزمائش بند ہو جاتی ہے۔

دو دورہ باران آخر، کہ ہمچنین دو دورہ داوری اند کہ از خانہ خدا آغاز می شود و سپس به سوی گلے دیگر خدا پیش می رود، ہمچنین همان دو دورہ شکل گیری تصویر وحش هستند.

در نخستین آن دو دورہ نبوی، هنگامی کہ داوری بر کلیسای خدا و نیز بر ایالات متحدہ وارد می شود، همان تاریخ واحدی است کہ در آن ہم شاخ جمهوری خواه و ہم شاخ پروتستان هر دو داوری می شوند. درست در همان جا کہ ادونتیسیم لادیکہ ای از دہان خداوند بیرون افکنده می شود، ایالات متحدہ جام مہلت آزمون خود را پر می کند، و ویرانی ملی بر آن ملت وارد می گردد، و سپس شیطان ظاہر شدہ، کار شگفت انگیز خود را آغاز می کند. یک صد و چہل و چہار ہزار نفر در ہنگام قانون یکشنبہ مہر می شوند و ہمچون علمی برافراشتہ می گردند.

به ما آگاہانیدہ شدہ است کہ محال است ہیچ تصویری از «تجربہ قوم خدا کہ در آن ہنگام کہ جلال آسمانی و تکرار آزارہای گذشتہ درہم آمیختہ باشد، زندہ بر زمین خواہند بود» ارائه شود.

«شیطان شاگردی کوشای کتاب مقدس است. او می داند کہ وقتش کوتاہ است، و در ہر نقطہ می کوشد تا در کار خداوند بر این زمین اخلال کند. محال است بتوان تصویری از تجربہ قوم خدا کہ در آن ہنگام بر زمین زندہ خواہند بود بہ دست داد، آنگاہ کہ جلال آسمانی و تکرار جفایہای گذشتہ درہم آمیختہ باشند. آنان در نوری کہ از تخت خدا صادر می شود گام خواہند زد. بہ واسطہ فرشتگان، ارتباطی پیوستہ میان آسمان و زمین برقرار خواہد بود. و شیطان، کہ در احاطہ فرشتگان شریب است و ادعا می کند کہ خداست، انواع معجزات را بہ عمل خواہد آورد تا اگر ممکن باشد، برگزیدگان را نیز بفریبد. قوم خدا ایمنی خود را در انجام معجزات نخواہند یافت، زیرا شیطان معجزاتی را کہ بہ عمل خواہد آمد جعل خواہد کرد. قوم آزمودہ و امتحان شدہ خدا قوت خود را در آن نشانہای خواہند یافت کہ در خروج 31:12-18 از آن سخن گفتہ شدہ است. ایشان باید بر کلام زندہ بایستند: «مکتوب است.» این تنها بنیادی است کہ بر آن می توانند استوار و ایمن بایستند. آنان کہ عہد خود را با خدا شکستہ اند، در آن روز بی خدا و بی امید خواہند بود.»

شہادت ہا، جلد 9، 16.

تکرار جفایہای گذشتہ از زمان قانون یکشنبہ در ایالات متحدہ آغاز می شود، زیرا شیطان در آن ہنگام کار شگفت انگیز خود را آغاز می کند، و باکرہ گان حکیم کہ پیش تر «آزمودہ و امتحان شدہ اند»، آنگاہ «در نوری کہ از تخت خدا صادر می شود» سلوک خواہند کرد. این امر از طریق خدمت فرشتگان بہ انجام خواہد رسید، زیرا «بہ واسطہ فرشتگان، میان آسمان و زمین ارتباطی دائمی برقرار خواہد بود.»

«مسح شدگانی کہ در حضور خداوند تمامی زمین ایستادہ اند، همان مقامی را دارند کہ زمانی بہ شیطان بہ عنوان کروبہ سایہ گستر دادہ شدہ بود. خداوند، بہ واسطہ موجودات قدوسی کہ پیرامون تخت او هستند، پیوستہ ارتباطی مداوم با ساکنان زمین برقرار می سازد. روغن زرین نمایانگر آن فیضی است کہ خدا بہ وسیلہ آن چراغہای ایمانداران را پیوستہ فراہم می دارد تا سوسو زنند و خاموش نگردند. اگر این روغن مقدس از آسمان در پیامہای روح خدا فرو ریختہ نمی شد، عوامل شر بہ طور کامل بر انسان ہا تسلط می یافتند.»

«خداوند هنگامی بی حرمت می شود کہ ما پیامہایی را کہ او برای ما می فرستد، نپذیریم. بدین سان، روغن طلایی را کہ او می خواہد در جانہای ما بریزد تا بہ کسانی کہ در تاریکی اند رسانیدہ شود، رد می کنیم. هنگامی کہ ندا در رسد: "اینک داماد می آید؛ بہ استقبال او بیرون روید"، آنان کہ روغن مقدس را دریافت نکرده اند و فیض مسیح را در دلہای خود گرامی

نداشته‌اند، همچون باکره‌های نادان خواهند یافت که برای ملاقات خداوند خویش آماده نیستند. آنان در خود توانی برای به‌دست آوردن آن روغن ندارند، و زندگی‌شان تباه می‌گردد. اما اگر روح‌القدس خدا درخواست شود، اگر همچون موسی استغاثه کنیم: «جلال خود را به من بنمایان»، محبت خدا در دل‌های ما ریخته خواهد شد. از طریق لوله‌های طلایی، روغن طلایی به ما منتقل خواهد شد. «نه به قوت و نه به قدرت، بلکه به روح من، می‌گوید یهوه صباوت.» فرزندان خدا با دریافت پرتوهای درخشان آفتاب عدالت، همچون نورها در جهان می‌درخشند. Review and Herald, July 20, 1897

حکیمان همان کسانی‌اند که در مکاشفه فصل هفتم و حزقیال فصل نهم مَهر شده‌اند، و در تقابل با جاهلان قرار دارند؛ آنان که با نپذیرفتن «پیام‌هایی که او می‌فرستد»، خداوند را بی‌حرمت می‌سازند. جاهلان کسانی‌اند «که عهد خود را با خدا شکسته‌اند و در آن روز، بی‌خدا و بی‌امید خواهند بود.» آن دو طبقه آزموده شدند و به نقطه‌ای رسانیده شدند که شخصیت خود را بر اساس این‌که پیام ساعت را پذیرفتند یا رد کردند، آشکار ساختند. پیام ساعت از 11 سپتامبر 2001، پیام باران آخر بوده است.

پیام باران آخر بر اساس روش «خط بر خط» شناخته می‌شود، چنان‌که در فصل بیست‌وهشتم کتاب اشعیا بیان شده است. روش «خط بر خط» همان شیوه‌ای است که خدا برای مطالعه کتاب مقدس مقرر کرده است؛ از این‌رو، رد کردن آن روش نه تنها به معنای رد کردن پیامی است که از طریق به‌کارگیری «خط بر خط»، «اینجا اندکی و آنجا اندکی» ارائه می‌شود، بلکه همچنین به معنای رد کردن بخشنده این روش است.

به سبب حدود الهام‌شده‌ای که در فرایند آزمونی که به مَهر شدن یکصد و چهل و چهار هزار تن می‌انجامد آشکار گردیده است، روشن است که تنها راهی که فرزندان خدا می‌توانند از خلال آن تاریخ عبور کنند، تاریخی که در آن «جلال آسمانی و تکرار آزارهای گذشته درهم آمیخته‌اند»، این است که در تجربه‌ای باشد که در آن نور صادر از تخت خدا بتواند شناخته شود. آن نور باید شناخته شود، وگرنه بی‌فایده است، و ما هلاک شده‌ایم.

«ما نباید در انتظار باران آخر بمانیم. آن بر همه کسانی خواهد آمد که شبنم و بارش‌های فیضی را که بر ما فرو می‌ریزد، تشخیص دهند و به خود اختصاص دهند. هنگامی که پاره‌های نور را گرد می‌آوریم، هنگامی که رحمت‌های یقینی خدا را که دوست دارد ما به او اعتماد کنیم، ارج می‌نهیم، آنگاه هر وعده‌ای تحقق خواهد یافت. [اشعیا ۶۱:۱۱ نقل شده است.] تمامی زمین باید از جلال خدا پر شود.» تفسیری بر کتاب مقدس ادونتیست‌های روز هفتم، جلد ۷، ۹۸۴.

در دوره‌ای که از زمانی آغاز شد که فرشته مکاشفه هجده، از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، تمامی زمین را از جلال خود منور می‌سازد، باران آخر تنها «بر» آنانی آمده است «که» «شبنم و باران‌های فیضی را که» «بر ما می‌بارد» «شناخته و به خود اختصاص داده‌اند». «اشتباه بزرگ»ی که خواهر وایت پیش‌تر بدان اشاره کرده بود، آن بود که باکره‌های جاهل می‌پنداشتند می‌توانند تا زمانی که باران آخر بی‌مقدار بر آن‌ها ریخته شود، انتظار بکشند، زیرا آنگاه گمان می‌کردند می‌توانند عقب‌ماندگی خود را جبران کنند. چنین نیست؛ تنها کسانی که در فهم خود از کلام نبوی خدا رشد می‌کنند، نور بیشتری دریافت می‌نمایند.

چنان‌که این مقاله را به پایان می‌بریم، نکته‌ای که مایلیم مشخص سازم، در ارتباط با هدف زمان آزمایشی است که اکنون در آن به سر می‌بریم. اگر قرار است در زمانی که جفاهای گذشته تکرار می‌شوند، «در نوری که از تخت خدا صادر می‌شود» گام برداریم، لازم خواهد بود که پیش از فرا رسیدن بحران، کلام نبوتی را به‌خوبی فراگیریم.

در باب اول، دانیال و آن سه یار شایسته، پیش از آنکه برای آزموده‌شدن نزد نبوکدنصر حاضر شوند، آموزش خود را به کمال رسانیده بودند. مسیح، به مدت چهل روز، کلام نبوی را پیشاپیش بر فهم

شاگردان گشود، پیش از آن ده روزی که در آن شاگردان وحدت خود را کامل کردند. سپس پنطیکاست فرا رسید که مظهر قانون یکشنبه است.

در باب سوم دانیال، شد رک، میشک و عبدنغو به نبوکدنصر اعلام کردند که به هیچ مهلت اضافی نیاز ندارند، زیرا از پیش درباره آنچه می‌بایست در زمان آزمون قانون یکشنبه انجام دهند، تصمیم خود را گرفته بودند. وفاداری ایشان هنگامی بزرگ‌نمایانیده شد که با مسیح در کوره راه رفتند، و پیامی که پیش از آزمون از قبل بر آن استوار شده بودند، به وسیله همه بزرگان میهمان که معجزه درون کوره را مشاهده کردند، به سراسر جهان آن روز شناخته شده رسانیده شد.

مور به دا افکار په راتلونکې مقاله کې تعقیب کړو.